

Un an pentru un Centenar!

Reflectarea faptului de cultură în presa cotidiană este mai degrabă apanajul întâmplării ori al unor păguboase politici editoriale, indiferent că e vorba de publicații locale ori de posturi de radio sau de televiziune.

O imagine coerentă a fenomenului cultural este dificil de reconstituit nu doar dintr-un trecut mai mult sau mai puțin îndepărtat, dar uneori e greu de cuantificat și ceea ce se întâmplă „la zi”.

Cei pentru care presa înseamnă senzațional greu vor găsi „senzaționalul” într-un eveniment cultural. Un spectacol teatral, un concert simfonic, o lansare de carte, un vernisaj ș.a.m.d. nu aduc în orizontul de așteptare al multor mijloace de informare în masă „scandalul” prin care se crede că e atras receptorul și spori tirajul/audiința.

Poate „firescul ca excepție” (titlul unei cărți de Mircea Iorgulescu) să devină interesant pentru mass media?

Realitatea culturală și reflectarea în presă a acesteia sunt două lumi necoincidente, cu minusuri serioase în cea de-a doua ipostază.

E aproape imposibil să fii optimist când vezi ce „valori” sunt promovate și ce valori sunt ignorate.

Nimeni nu caută nici vinovați și nici nu există pedepse pentru astfel de fapte. Un eveniment nu e mediatizat fiindcă nu are protagoniști pe cei din gașcă, un altul nu e promovat fiindcă unul dintre actori e în conflict cu nu știu ce jurnalist etc. De pierdut, pierde toată lumea. Pierde cultura prin nepromovarea evenimentelor culturale, pierde memoria culturală, pierd instituțiile de cultură, iubitorii de cultură, atât câți mai sunt.

Sfîdînd parcă aceste realități, Ilarie Gh. Opreș s-a decis să pună între coperti de carte o mișcare culturală în dinamica ei, pe parcursul unui an. Nu cu foarte multe cuvinte, ci cu foarte multe imagini pentru că, nu-i așa, o imagine face cât o mie de cuvinte.

Așadar, Ilarie Gh. Opriș și-a propus să adune cam tot ceea ce s-a întâmplat pe parcursul unui an, 2018, în viața Asociației Artiștilor Plastici Mureș și a partenerilor acesteia. Cele nici treizeci de menționări prin scurte articole de presă sunt însă prea puțin pentru anvergura acestui fenomen cultural, mai ales că lipsesc judecățile de valoare, sintezele, portretele de artiști, alte formule publicistice prin care să fie scoasă în evidență activitatea de excepție a unor sufletești în teritoriile artei plastice mureșene.

Gestul lui Ilarie Gh. Opriș e recuperatoriu, pe de o parte, dar e totodată o invitație la reconsiderarea atitudinii față de mișcarea culturală mureșeană în general, a celei plastice în special.

Lucrarea lui Ilarie Gh. Opriș, circumscrisă manifestărilor dedicate Centenarului Marii Uniri, ilustrează expozițiile și taberele de pictură din țară și străinătate, în care au fost antrenați artiștii plastici mureșeni, membri A.A.P.M. (Asociația Artiștilor Plastici Mureș.) Firește, rămâne deoparte activitatea Uniunii Artiștilor Plastici Mureș ori a artiștilor neafiliați.

Meritul prim al demersului lui Ilarie Gh. Opriș este de a da dimensiune măcar de document... efemerului evenimential, căci fotografiile, oricât de convingătoare ar fi, nu pot ține loc și de exegeză critică. Oricum, ar fi greu de făcut evaluări critice, câtă vreme nu există niciun critic de artă care să-și fi asumat actualitatea plastică mureșeană.

Izbânda acestei lucrări a lui Ilarie Gh. Opriș nu poate fi umbră de nimic, ea este dincolo de orgolii și frustrări, o mărturie necesară, utilă, care dă măsura unui domeniu cultural, tratat de cele mai multe ori cu superioritate ori judecat prin omisiune.

Dincolo de jurnalul vieții plastice, lucrarea lui Ilarie Gh. Opriș pune în evidență și statornicia unor amatori în ale fotografiei de a nu lăsa clipa să se neantizeze. Facilitățile tehnice asigură fiecărui eveniment rația de fotografii, grăitoare pentru amploarea unei fenomen cultural și pentru performanțele plastice ale unor iubitori de artă care reușesc să-și depășească propria condiție, sfidând prejudecăți și indiferență.

Realizările surprinse de cartea lui Ilarie Gh. Opriș argumentează o dată în plus că eforturile făcute nu sunt zadarnice, că câștigurile în plan artistic și social pun în umbră orice fel de răutăți.

Valorile se cern, ierarhiile sunt nisipuri mișcătoare, dar urmele lăsate de artiștii mureșeni de la Asociația Artiștilor Plastici Mureș sunt vizibile, duc în ridicol orice fel de miopii culturale.

Nicolae BĂCIUȚ